

קצרי רוח

נעמה גולדברג

"אישה יפה". פגיעה מינית? אל תבלבלו אותנו עם עובדות צילום: Buena Vista / Moviepix / Hulton Archive / Getty Images IL

"אישה יפה"? צעירה יפה. שקפצה אל מותה

בישראל רוצים להפיק מחזמר לפי הסרט, בכיכוב עזר פז ואנחל בונני. נראה ששכחו שמין תמורת תשלום, מקורו בטראומות נוראות

"אישה יפה" וכי הם מתכוונים להפיק על פי מחזמר בארץ. הדוגמנית ואושיית הרשת עזר פז נבחרה לגלם את דמותה האגדית של הגיבורה, ויויאן. בתוכנית "הערב עם גיא פינס" היא הישירה את עיני האיילה שלה אל הצופים וסיפרה כי היא נכנסת לנעליה הגדולות של ג'וליה רוברטס. בכתבה אחרת באותה תוכנית סיפרו עליה שהיא מתחזקת חשבון "אונלי פנס" מצליח, שבו היא חושפת חלקים מגופה ולא מרגישה צורך להתנצל על כך. אנחל בונני יגלם את ריצ'רד גיר השרמנטי. הוא מסביר כי למרות אי הנוחות שגורמת לכולנו העלייה, (אולי בגלל עידן המיטו המרגיז), הרי שיש כאן הצלה הדדית. זו מערכת יחסים שוויונית בה הלכות והזונה מצילים זה את זה, הוא מרגיע.

תעשיית המין מגלגלת מיליארדי דולרים בכל שנה, לכן אין פלא שיש מי שרוצים לשמר אותה. הם טוענים שאין להילחם בתופעה כל כך "טבעית" שהרי זהו "המקצוע העתיק בעולם"

מוטיב "ההצלה והריפוי" מופיע גם בסרט "לעולם לא מאוחר מדי", המוקרן בימים אלו בבתי הקולנוע בארץ. הסרט מציג מערכת יחסים בתשלום בין אישה מבוגרת (אמה תומפסון המוכשרת) ל"נער ליווי" צעיר, כעניין של מה בכך. כתבות סיקרו בהתפעלות את מיניות האישה המבוגרת, הבאה לידי ביטוי לראשונה בקולנוע, אבל כמעט שאין איזכור לניצול ויחסי הכוח בכל הנוגע למין תמורת תשלום. טראומות? פגיעות מיניות? בני אדם מנצלים שהגיעו מסביבה לא מוגנת? בואו לא נבלבל את הצופה עם העובדות ונהרוס לו את חווית הצפייה והפנטזיה. מערכת משומנת של יחסי ציבור וכסף מערפלות את חוש הביקורת שלנו. לפני שלושה חודשים היא קפצה אל מותה. והיא בת 27 בלבד.

הכותבת היא מייסדת ומנכ"לית עמותת "לא עומדות מנגד"

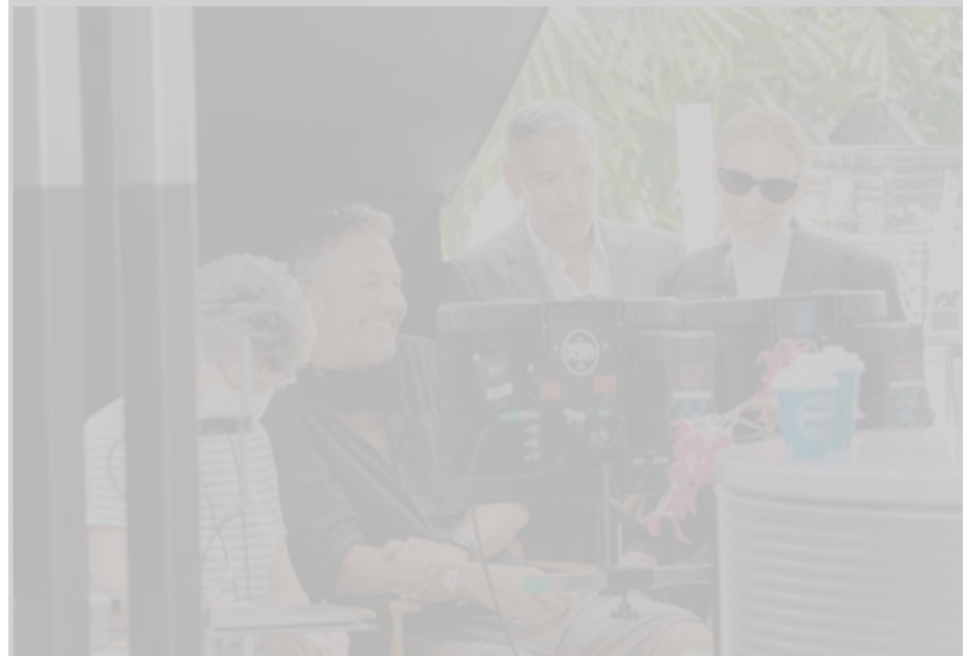
לפני שלושה חודשים איבדתי אותה. צעירה ויפה, והיא רק בת 27. שוחחנו כמעט כל יום, היא היתה משאירה לי הודעות קוליות ארוכות וכואבות על החיים הקשים שלה, ועל היום בו תעזוב את הזנות. החיים הנורמטיביים היו כמעט שם, "הושט היד וגע עם". פעם אחת אפילו הצלחנו לסדר לה עבודה אחרת, כזו שרצתה, אבל היא לא החזיקה מעמד יותר משבועיים. אמרה שהיא לא רגילה לעבוד בסביבה של אנשים "נורמליים", כי "על מה יש לדבר איתם?" מיום ליום התרחק החלום, וככל שהוא התרחק כך התגבר זעמה. הכעס שלה עלה על גדותיו, ולא אחת הפך אותה לאלאימה. היא סיפרה שיום אחד שברה לסרסור שלה את הרהיטים והטלוויזיה בדירה הדיסקרטית, שם סחר בה ובנשים אחרות. היא לא יכלה להכיל יותר את הכאב ואמרה: "מהלקוח העשירי אני מתפרקת". פעם סיפרה לי שכשחיהה פטושה היה אביה נותן לה צעצועים רבים אחרי שהכה אותה. לרוב היו אלה דובונים חמודים. באופן מוזר, היא היתה גוזרת להם את האוזניים ואת איברי המין. המעשה הסימבולי הזה – שאין מי ששומע אבל יש מי שפוגע – ליווה את חייה, כאב שקבור אי שם בנפש, בילדותה הלא מוגנת כמו נשים רבות אחרות בתעשיית המין, מי שנפגעה בילדותה מתרגמת את הכאב על ידי החזרת השליטה בשדה הזנות. כשיחזרת הרבות שקיימנו היא היתה לרגע נאחזת בתקווה, אבל או היתה מאבדת אותה שוב ושוקעת בתהומות הייאוש. הסיפור שלה אינו יוצא דופן והוא מאפיין נשים רבות הלכודות במעגל הזנות. הזנות הופכת לזוהת, זהות שקשה להשיל, כזו שרוצים להיחלץ ממנה אבל היא חזקה מדי. תעשיית המין מגלגלת מיליארדי דולרים בכל שנה ולכן יש מי שרוצים לשמר אותה. תומכייה טוענים כי הנשים הפונות לסיוע הן קומץ קטן ולא מייצג ומגנים בחירוף נפש את "זכות האישה על גופה" כערך עליון. הם טוענים שאין להילחם בתופעה כל כך "טבעית" שהרי זהו "המקצוע העתיק בעולם".

לאחרונה פרסמו המפיקים משה יוסף ואיילת רייס כי רכשו את זכויות הסרט המפורסם

בוקר יצאתי בשעה מוקדמת וקראתי 'קאא-קאא' וג'וליה יצאה וגם היא קראה 'קאא-קאא', ואז הורדנו לה קפה. הילדים שלי קראים לה 'דודה ג'וליה'." רוברטס: "משפחת קלוני הציגה אותי מבדידות וייאוש. חיננו בבוועה וזה היה הזמן הממושך ביותר שהייתי רחוקה מהמשפחה שלי. אני חושבת שלא ביליתי כל כך הרבה זמן עם עצמי מאז שהייתי בת 25." קלוני: "חורף מזה, כשדני והיל-

הבת שלהם וידידיה. הכרתי ריאוגרפיה תוכננה להביך או שפשוט אלתרתם? רוברטס: "אנשים רוצים תמיד לתכנן אבל אי אפשר לתכנן צעדים. צריך פשוט לפתוח את התיבה ולהניח לקסם לפעול." קלוני: "אני זוכר שבשלב מוקדם בקריירה שלי הייתי צריך להתייחס עם שחקנית, והבמאי אמר: 'לא ככה'. ואמרת לי: 'חכה, זה הקטע שלי! זה מה שאני עושה בחיים האמיתיים!' כך היה גם כאן, כי כולם תכננו איך נצטרך לרקוד ואנחנו אמרנו: 'בעצם, יש לנו כמה צעדי ריקוד איומים בחיים האמיתיים'. ג'וליה ואני כבר עשינו את כל הצעדים האלה בעבר. זה הקטע הכי דפוק." רוברטס: "בכל רחבי העולם." קלוני: "וקייטלין ומקס היו ממש בהלם, לא?" רוברטס: "זה היה היסטרי, הם לא יכלו להוציא מילה מהפה. אם דני ואני נעשה את זה לפני הילדים שלנו הם כנראה יגידו 'תתפרו

קלוני: "צילמנו באוסטרליה עם כל ציפורי הבה. הבית של ג'וליה היה מתחת לבית שבו גרנו אמאל, אני והילדים. כל בוקר יצאתי מוקדם וקראתי 'קאא-קאא' וג'וליה יצאה וגם היא קראה 'קאא-קאא', ואז הורדנו לה קפה"

על הסט של "כרטיס לגן עדן". רוברטס: "משפחת קלוני הצילה אותי מבדידות וייאוש" צילום: Vince Vailutti / Universal Pictures / Tulip Entertainment

ביטחון עצמי וזה ניכר בתוצאה. ברגע שאתה מרגיש שהבנת הכל או שאתה לגמרי יודע מה אתה עושה, זה הזמן לפרוש." אחת הכוכבות של "כרטיס לגן עדן" היא בילי לורה, בתה של קארי פיישר המנוחה. אביה, בריאן לורה, משמש כסוכן של הרבה שנים, או אתה בטח מכיר את בילי מאו... קלוני: "מאו שגולדה". זה לא טעם מטורף, לחלוק סצינות עם שחקנית שאתה מכיר מאז שהייתה תינוקת?

רוברטס: "רצינו לתת לאנשים חופשה מהחיים אחרי התקופה הקשה. זה כמו שאת הולכת על מדרכה כשקור ומגיעה למקום מואר בשמש, והקרניים נוגעות בגב שלך ואת אומרת: 'כן, זה בדיוק מה שהייתי צריכה להרגיש'"

רוברטס: "עוד יותר מטורף לשאת את התינוק שלה על הידיים כשהיא בצילומים, לא? ככה זה בחיים." קלוני: "כן, כיף להיות בן 61 ומה אגיד לך, זה מגיע ממש מהר." בן 61 אבל עדיין מוכן להצטלם עם בילי חולצה – בסצינה עם דולפיין, לא פחות. רוברטס: "זהו נראה מעולה." קלוני: "הסצינה חולפת מהר, זה בטוח. והדולפיין נראה יותר טוב ממני".

רוברטס: "עוד לא התאוששתי מהסיפור על הבמאי שמתח ביי קורת על הנשיקה שלך. אני לא יודע איך התגברת על זה." קלוני: "אנחנו מתנשקים בסרט הזה. אבל אני לא רוצה לספר הכל". זו קומדיה רומנטית, אני חר שבשקלה מצפה לנשיקה. רוברטס: "נשיקה אחת, ועבדנו עליה משהו כמו שישה חודשים." קלוני: "כן, אמרתי לאשתי: 'נד רשו לנו 80 ניסיונות'. והיא אמרה: 'וואו דה פאק?' רוברטס: "ב-79 טייקים צחקנו, ורק באחד התשקנו." קלוני: "טוב, היינו חייבים לעשות את זה נכון".

לכן הומצא האלכוהול הסרט צולם באוסטרליה. קלורני מסביר: "התחלנו בהמילטון איילנד (אי גדול באוסטרליה) עם כל ציפורי הבה הבית שבו ג'וליה התגוררה היה ממש מתחת לבית שבו גרנו אמאל, אני והילדים. כל